

Fiskeri- og Kystdepartementet

Postboks 8118 Dep,

0032 Oslo

Bergen 5. desember 2011

Høring om Fisketurisme

Det vises til tilsendt høringsbrev om ovennevnte sak, med frist 9. desember.

Næringen for fisketurisme er avhengig av å utvikle spennende og bærekraftige tilbud for å kunne vokse. En tenker her både på kvalitet i tilbudet, båtsikkerhet, ressursforvaltning og kunnskaps- og opplevelsestilbud. Det er i dette perspektivet forvaltningen bør sette inn sine ressurser.

En har siste året fra Norsk Sjømatsenter vært prosjektleder for 2 prosjekter i små nettverk av fisketurismebedrifter, et i Vest Norge og et i Nordisk Råd-sammenheng (NORA), og har sikre signaler på at informasjon om regler på mange språk kanskje er det mest effektive virkemiddelet man har fra forvaltningens side. Mer informasjon om disse prosjektene kan gis om ønskelig. Vår erfaring er at det er «gode nok» data på omfanget av den omtalte turistfiskerieringen, både i verdiskaping og for fangstsiden, og slik oppdatert datafangst kan fortsatt ivaretaes fra forskningens side. Både Nofima og Havforskningsinstituttet må stimuleres til å fortsette sin datainnhenting og rådgiving. Det er lite sannsynlig at et omfattende rapporteringssystem vil gi andre data enn de man har innhentet allerede, som selvsagt må oppdateres. Generelt må en ha et økende fokus på kystfiskeriene, og ressursene bør brukes der de har størst effekt.

Samtidig vet en at det foregår mange skjulte lovbrudd både fra turister som besøker kommersielle anlegg, fra fiskere og fra det omfattende rekreasjonsfiske totalt sett i kystsonen. En bør etter vår mening legge betydelig mer ressurser i informasjonstiltak på bærekraftsperspektivet for de artene som er truet (for eksempel kysttorsk, storkveite, hummer), og ikke minst mer informasjon om fiskemetoder for å unngå små fisk, samt behandling av undermåls fisk hvis man skulle få slikt. Re-utsetting av dyptrekt torsk krever kunnskap dersom fisken skal overleve. Slik informasjon betraktes som den beste motivasjon både fra næringen og fra turistene selv.

På generell basis vil en fra Norsk Sjømatsenter minne om det arbeid som faktisk legges både med informasjonstiltak og med regelkontroll både fra fiskeriforvaltningen, fra kontrollmyndigheter (Toll og Politi), og fra turismenæringen selv. Det kan virke som at utvalget har hatt noe snevert mandat for å vurdere bedring forvaltningstiltak «overfor» turistfiskerieringen, sitat rapporttittel. En bør satse på en kunnskapsbasert, målrettet forvaltning som også er i tråd med den gode strategien man har for

mer samspill mellom de ulike kystnæringer. Her kan for eksempel yrkesfiskere bidra med gode råd og oppdrag med guiding etc. Både privat og offentlig strategi peker på satsing på tematurisme som et vekstområde i reiselivsbransjen. På Vestlandet er NCE Tourism et konkret uttrykk for denne satsingen. Ikke minst har Fiskeri- og Kystdepartementet selv pekt på den store gevinst en kan ha ved at reiselivsnæring og marin sektor samarbeider bedre. Bærekraft er en forutsetning for å kunne vokse i begge bransjer. En bør også være oppmerksomme på at bransjen selv ønsker å både markedsføre et bærekraftig fiske, og har all interesse av at turistene skal ha et sikkert og varig tilbud om rekreasjon gjennom fiskeri. Derved bør en satse alle krefter på et nært samarbeid med bransjen og utnytte den felles interesse for en målrettet bærekraft-forbedring.

Dersom fiskeriforvaltningen likevel vil ha årlige rapporteringsrutiner, med en oversikt som ikke bare dekker den små andelen av utenlandsk turistfiske, vil en heller foreslå at det innføres en ordning med årlig rapportering fra fritidsfiskere generelt, der det innføres en regel om årlig WEB-basert innrapportering av ca fangstmengde og fiskefelt fra hver enkelt fisker. Årlig rapportering bør være et akseptabelt krav i påfølgende år for fortsatt adgang til fiske av felles ressurser. Med en god informasjonskampanje kan dette ha en positiv betydning for bærekraftsperspektivet. I mange land er en vant til rapportering via WEB av fritidsfangst, og også nordmenn bør kunne opplæres til dette. Slike data bør koordineres og kvalitetssikres av Fiskeriforvaltningen inkl. Havforskningsinstituttet, og kan bidra positivt i forskningen. Dette vil antakelig gi en bedre datakvalitet enn innrapportering fra utleierne, som ikke kan ha full oversikt om hva som skjer på sjøen, og som gjerne er svakt bemannet for å ha slik oversikt.

Utleiebedriftene bør likevel hjelpe til med å spre informasjon, og til slutt nevnes et sikkerhetsforslag: en bør vurdere å pålegge alle utleiebåter å ha satellitt-basert sporing, noe som er kostnadsmessig håndterlig i årene som kommer. Mobilnett-basert GPS ansees ikke være sikkert nok i mange områder, grunnet dårlig mobildekning. På denne måten kan en spare mange turistliv de kommende årene.

Med vennlig hilsen

Jørgen Borthen

Jørgen Borthen

FoU-leder i Norsk Sjømatsenter

(borthen@sjomat.no)